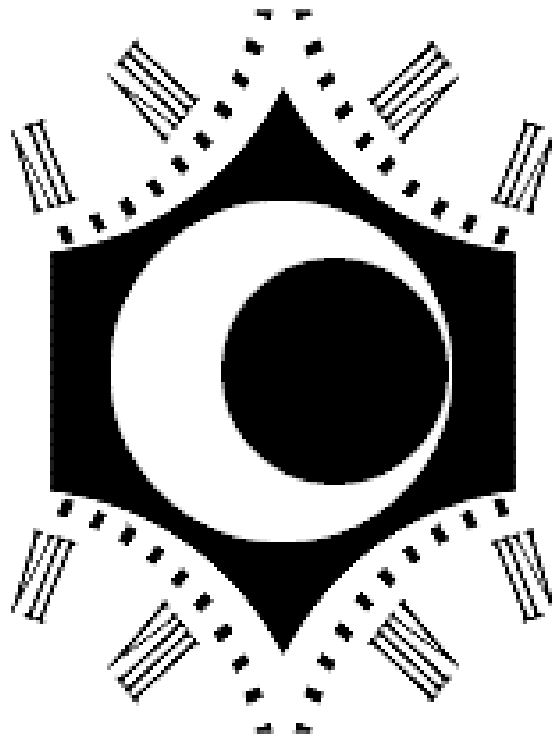

Módis Ákos

A boldogság hét rossz szaga

*Aforizmák, nüánszok és
verstöredékek*

2008

TARTALOM

Előszó és ajánlás	Csillag születik	Tök jó
Add tovább	Csillag kapu	Tök szuper
Titkos gondolat	Csillag tanítás	Másság
Közeledés	Csillag kulcsszavak	A másság harmóniája
A rossz regény	Csillag por	A másság kudarca
A kevésbé jó regény	Csillag hamu	Alkimista ösvények
Kasztok	Puhítás	Marcipán vers
Ellentétesek	Szonáta	Képeslap
A szépség magyarázata	Szonáta forma	Közkincs
A szépség logikája	Eszta könnyelműsége	Közjó
A szépség kritikája	Eszta hatalma	Közkeletű
A szépség forrása	Önkényes logika	Közveszélyes
Az igazán csúnya tett	Az önkény mámora	Közbotrányt okozó
Totalitarianus	Zéró tolerancia	Elzárások - hommage S. Freud
Paranoiás	Egykori kamasz panasz	Zsenialitás
Házasodási paradoxon	Egykori kamasz problémák	Zsenivé lenni
Házasodási összekuszálódás	Sehogyan sem	A zsenialitás kibontása
Értsd úgy ahogy	Kolduló bivaly	A zseni elkülönítése
Valójában	Minden filozófus álma	Zseniális megoldás
Sohase volt tónál	Minden filozófus jövője	A zseni szabad
Cél-ok	A veszekedés hierarchiája	A zseninek mindent szabad
Működik	Nem normális veszekedés	Normális zseni
Ötlettelen	Elhúzódó veszekedés	Őrült zseni
Ötletes	Veszekedés reggel	Minden alapot nélkülöző
Modern kor	Veszekedés délben	Pláza romantika
Modern kór	Veszekedés este	Pláza csömör
Modern megközelítés	Éjjeli veszekedés	Zsizellel a plázában
Elágazás	A veszekedés halála	Bölcs
Memória zavar	Jelenlétvőség	Életbölc
Hiba üzenet	Emberi, túl emberi	Igazság és hazugság
Hiba keresés	Filozófia	Versírás
Hiba kezelés	A filozófia kudarca	Versíró
Eltérés	Hamis filozófia	Versfaragás
Így már jobb	A filozófus szerint	Verselemzés
Szerintem még jobb	Kipróbálom, beledobom	A boldogság hét rossz szaga
De talán ez így a legjobb ...	Nem profi	<i>Hivatkozások és szerzői jogok</i>

Előszó és ajánlás

Az *aforizma* életbölcsséget, igazságot kifejező, tömör, szellemes mondás, míg ezzel szemben a *verstöredék* az ember befejezetlen, netán még ki sem bontott gondolatainak ritmusban, valamely gyengéd lüktetésben való kifejezése. Az is tudvalevő, de legalábbis hallgatólagosan mindannyian úgy tartjuk, hogy nem akárkinek adatik meg az előjog, ilyesfajta töredékekkel, aforizmákkal foglalatostkodni: nagy gondolkodóknak jár-e hivatal. Továbbá, ha belelapozunk egy-egy ilyen – aforisztikus gondolatokat tartalmazó – gyűjteménybe, ezt általában azzal a szándékkal tesszük meg, hogy a „hosszú-kacsaringós életművek” után végre egyenes úton, egyszerűbb módon juthassunk el az igazsághoz, sőt: végre el tudjunk jutni magához, az igazsághoz. Ha mindezen gondolatokhoz még hozzáfűzöm a kérdést, hogy egyáltalán mit is jelöl a címlapon heverő szó, *nüánsz* ... akkor összeáll a kép: itt bizony valamiféle szélhámoskodás folyik, hiszen az író nem nagy író, no meg aztán hol a vers, hogyha van *verstöredék*, és a *nüánsz* ... hát a *nüánsz* pedig maga biztosan nem is létező dolog, talán csak egy újabb „szócsoda”.

Látható tehát, hogy minden igyekezetem, amely „A boldogság hét rossz szaga” címet viselő – enyhén moralizáló, már-már verselő – iromány helyét és szerepét kijelölné, csak újabb bajt idéz elő. Talán a szó, legyen bár oly aprócska: *nüánsz* ... adná a megoldás kulcsát?

Ha valaki megkérdezné tőlem, én hanyagul odavetve, tréfásan biztosan azt felelném, hogy a *nüánsz* pillanatnyilag a földön létező legkisebb műfajok egyike, hiszen ez valóban egy olyan parányi egység, hogy voltaképpen nem is beszélhetek róla már csupán egyes számban, hanem helyette inkább *nüánszok párbeszédéről*, csoportjairól kell szólnom.

Két oka volt annak, hogy az *egyetlen tömör igazság*, illetve a versbe oltott eszmék – különben termékeny – talajáról a *nüánsz-sokaságok* irányába elmozdultam. Egyfelől tapasztalom, újabban mind többször, hogy a *frazeológia*, amit most szólásgyűjtemény címen vagyok kénytelen megjelölni, mind inkább kitérni, elhajolni látszik az üres szóvirágok, közhelyek, vagyis a *frázisok* menedékhelyszerű világába. Másfelől tudom, hogyha magam is ezt az utat választom, ugyanebbe a zsákutcába keverednék.

Ugyanakkor a közelmúltban – egy áttekintő jellegű *Nietzsche verseskötet* olvasása nyomán – mégis erős késztetést éreztem arra, hogy valamiképpen, hasonló módon én is kifejezzem magam, „igazságszerű elgondolásaimat” valahogyan a felszínre jutassam, netán a kútforrehoz vezesselem.

A konfliktushelyzet föloldása végett döntöttem úgy tehát, hogy ez a válogatás, „A boldogság hét rossz szaga” címet viselő kötetecske, tartalmazza inkább aforizmának tetszelgő, sőt gyakorta igen-igen blőd, szinte odavetett egységeknek – vagyis *nüánszoknak* – a *kombinációit*, így azok, mármint a *nüánszok* – szerencsés esetben – egymást kiegészítve, felerősítve, egyik a másikra visszhangozva, reflektálva talán képesek lehetnek valamiféle igazság, vagy fölismerés hathatós kifejezésére. A *nüánszok* tehát olyan gondolattöredékek, vagy inkább természetes könnyedséggel, mondhatni mély őszinteséggel „visszahajigált” válaszok, amelyek valamiképpen egységbe szerveződve szolgáltatnak új információt, afféle bölcsségeket – gyakran csupán magát a probléma fölvetést – az olvasó számára. De vajon ki legyen a kérdező?

Mint szinte minden irománynak, ekként a *nüánsznak* is van *címe* és *szövegtörzse*, így a lényeg, vagyis a mondanivaló, ami igen gyakran csupán fölvetés, a cím és a szövegtörzs, mint *kérdés* és *zabolátlan felelet* egységéből próbál meg kibontakozni. Ezek után amennyiben az, ami kifejeződni szándékozik, nem elég meggyőző, netán még egészen kiforratlan, esetleg

önmaga is csak egy kezdeményeződés, abban az esetben több ilyen egymásra mutogató, egymáson túlmutató, de egymást így egységben mindenképpen megerősítő-főlemelő nüánsz párbeszédéből igyekszik kibontakozni, formát öltetni a közlő akarat, mint végleges mondanivaló.

Talán a nüánsz-ciklusok gondolatát jól szemlélteti, sőt: ha nem éppen a legjobban a ROSSZ REGÉNY című nüánsz párocska. Itt a szerző önmagában gyöngécskének ítélte meg a kezdő nüánszot – mint valamiféle születési rendellenességgel bajlódó aforizma kezdeményeződést – éppen ezért úgy döntött, hogy megerősíti, vagy egyenesen kibontakoztatja a kezdő gondolatot, amely jelen esetben a prózai kifejezőmód értelmét és lehetőségeit próbálja meg – több-kevesebb sikerrel – górcső alá vonni. Ítélné meg az olvasó ...

Végezetül nem marad más hátra, minthogy mindazon kedves olvasónak, ki soraimban idáig eljutott, „személyesen is átnyújtsam” ezt a verstöredéssel – hébe-hóba aforizmával – megízésített nüánsz koszorút, melyet a szürke hétköznapiakban igenis föllelhető, kimutatható megannyi boldogságos óráért, a boldogságos küzdelmekért ***feleségemnek, Magdolnának ajánlok*** soha nem múló szerelmes szeretettel.

2008. február 21.

A szerző

Add tovább

tedd magadévá, hogy újra *magad* lehess
és ha már egymagad magánya fojt,
engedd magad *magáévá* lenni

Titkos gondolat

a titkos gondolat: eszencia,
önmaga ébresztője, de ha elszabadul
mindened összezavarja

Közeledés

olyan vagyok, amilyen vagyok
miért, te milyen vagy?
olyan kíváncsi vagyok!
amilyen kíváncsi vagyok

A rossz regény

A rossz regény konkrétum,
amivel szemben a jó regény:
konkrétumok hátán billegő kérdés.

A kevésbé jó regény

El is felejtettem: mi volt a kérdés?

Kasztok

Boldogok, akik beszélnek
és boldogok, akik meghallgattatnak
és boldogok, akik meghallgatnak
és boldogok, akik meg hallgatnak

Ellentétesek

Boldogok, akik beszélnek
és boldogok, akik beszélgetnek

A szépség magyarázata

Ó mily nehéz ennek a nőnek elmagyaráznom:
mennyire szép

A szépség logikája

a szépség hit

A szépség kritikája

a szépség képesség

A szépség forrása

ismeretlen eredetű forma,
amely valahonnan ismerősnek tűnik

Az igazán csúnya tett

a szépség latolgatása

Totalitarianus

mit égre szórt, ki meg nem talált ...

Paranoiás

üres kendő fejemen csavarodó
lábamon fékcipő zavarodó
szaladásom

Házasodási paradoxon

Én akartam, hogy az *enyém* legyen,
ő pedig akarta, hogy akarjam.

Házasodási összekuszálódás

Én akartam, hogy *övé* legyek,
ő akarta, hogy *enyém* legyen.

Értsd úgy ahogy

kitalálni könnyebb, mint kitalálni
vagy
kitalálni könnyebb, mint ki találni
vagy
kitalálni könnyebb, mint kitalálni

Valójában

az élet valójában egy sodrás,
amely bennünket elsodorni
igyekszik, igyekszik, igyekszik ...
majd ...
... elsodor

Sohase volt tónál

tárt karomba zár a víztükör
szép ez itt

Cél-ok

cél kitűzése: az *ok* hiányának beismerése

Működik

íme a néma jár és beszél a béna: szólni kár

Ötlettelen

ha a néma jár
és beszél a béna, legyen bár
ötlettelen, a megoldás:
egy különös pár

Ötletes

mivel a néma jár
és beszél a béna ugyebár
a megoldás ötletes,
ha mindkettő vár

Modern kor

a számítógép kikapcsolása:
 az élet kezdete
 az élet kezdete:
a számítógép bekapcsolása

Modern kór

a számítógép bekapcsolása és kikapcsolása:
az élet kezdete és végzete

Modern megközelítés

kezdete és végzete:
bekapcsolása és kikapcsolása

Elágazás

fel is út, le is út

Memória zavar

a türelem rózsá legyen

Hiba üzenet

azt hallottam édes rózsám
el kell válnom tőled

Hiba keresés

rózsá
rezső
rizsá
rozs
rossz, rossz, rossz
rossz, rossz
rossz
jó

Hiba kezelés

a türelem ott terem, valami jó nagy hegyen

Eltérés

tetszel nekem
tetszem neked

Így már jobb

tetszel
tetszem

Szerintem még jobb

szel
szem

De talán ez így a legjobb ...

Csillag születik

hiba az űrlap kitöltésekor,
nem adta meg:
név, születési hely/idő, anyja neve és lakcím

Csillag kapu

fókuszálj, hogy fókuszáltassanak

Csillag tanítás

mi volna boldogságom,
ha nem volnának azok ...

Csillag kulcsszavak

boldogságom, azok

Csillag por

boldogságom és azok

Csillag hamu

csillag

Puhítás

mondd, hogy hívnak
... és megmondom ki vagy
mondd, mit akarsz
... és megmondom ki vagy
mondd, mit szeretnél
... és megmondom ki vagy
mondd, mit ér annak a sorsa ...
... és megmondom ki vagy
mondd, ki vagyok én?
... és megmondom ki vagy

Szonáta

két kezeddél ezentúl
a billentyűt sikál
és szeretni repked
az is ösztönöz

Szonáta forma

sikál, repked, ösztönöz

Eszta könnyelműsége

Eszta nevet: fölvirágoztatom ezt a nevet

Eszta hatalma

figyeld: ez itt hat alma, íme Eszta hatalma

Önkényes logika

a kitalált szó pontosan olyan jó, mint a
nem kitalált, csak én találtam ki

Az önkény mámora

a kitalált szó talán picit jobb is ...

Zéró tolerancia

nyisd ki a hetedik ajtót

Egykori kamasz panasz

hozzám az út:
alagút
sötét szoba, kaloda
csendjét lepattintó
cső

Egykori kamasz problémák

ismét kiszakadt
a vélemény egyenletekből
az a kételtű mosolyod
 élig fénye
bambuló arcom
 hanem most bokaszorító
meleg van

Sehogyan sem

hederít: rám se hederít
derít, kiderít, ki derít: rám se hederít

Kolduló bivaly

tehenet lopok ha kell
 mezőn heverészek
én vagyok
a kolduló bivaly
kolomp nélküli szilaj
 és tarkáimat is
ide vonszolja nekem a rét
telve
tehén szeretőim vetnek értem
széna árnyakat
 és a fű, és az ég
küldi őket szerteszét

Minden filozófus álma

derülj, derülj asztalkám

Minden filozófus jövője

majd kiderül

A veszekedés hierarchiája

egyszer fent, egyszer lent

Nem normális veszekedés

mindig a csúcson lenni

Elhúzódo veszekedés

ahogyan haladok előre, újabb csúcsokat pillantok meg

Veszekedés reggel

nem alkalmas

Veszekedés délben

nincs rá mód

Veszekedés este

na most aztán mindent bele

Éjjeli veszekedés

sötétben való tapogatózás

A veszekedés halála

halál vagy hála

Jelenlétösség

én vagyok
te meg?!
íme nem vagy

Emberi, túl emberi

meszet eszem
eszem teszem-veszem

Filozófia

A filozófia rehabilitáció: tanulj meg csodálkozni!

A filozófia kudarca

más csodálkozni és más újra csodálkozni

Hamis filozófia

Csodák pediglen nincsenek,
hiszen minden csoda három napig tart.

A filozófus szerint

két nap az élet

Kipróbálom, beledobom

megfigyelések illesztése
hosszas mérlegelés után meglévő
ismeretekhez
melyek
igazságokból és
azok ellentmondásaiból
egyaránt építkezni
képesek
az értelem,
amely
lényegéből fakadóan
magyarázatok
gyűjtéseibe bocsátkozik
és nem elégszik meg a pusztá látvánnyal:
féktelen tempót diktál
a rácsodálkozás
gyönyörűséges pillanata
pedig oly rövid
kipróbálom
beledobom
beleillik és a semmibe
zuhan

Nem profi

olyan, amilyennek látszik

Tök jó

még nem tudom milyen

Tök szuper

látszatra tök jó, de nekem bejön

Másság

kiteljesedés

A másság harmóniája

a kiteljesedés érzékelése

A másság kudarca

a kiteljesedés önmaga

Alkimista ösvények

álmodom még szebből
vágyva a tökéletest
titkok titkai felé nyújtom kezem

megjelölöm az utat
bár vissza nem jutok soha:
vonzza szemem a láthatár
a mérhetetlen idő kerekét
taposnom muszáj

megfakul minden ragyogás
vad színei eltűnedeznek
de kezem alatt újjá születik ma minden

mert amint leszáll az éj
a csodák kertjéből kihajigálom
az alkimisták szürke rongyait

Marcipán vers

mint a mesében ...

álmodat újra fonja, hogy újra élj
hogy már ne bajladozzanak
tompá sejtéseid
lomha télutón veled

pontosan úgy
mint gyermeki szemmel
a szenvedély
mely a tárgyakat magasra viszi
lendíti makacsul
rácsodálkozva erre-arra:

titkai kitörni
bomlani készen
(ahogyan tán sohase volt még)
mert varázsa bizony ez a pajzán érzés
búgják füledbe
merész akkordjaiból
édes vágyaidba mártott
dallamait

Képeslap

újra és újra és
újra megbeszéljük dolgaink
akár a nagy hatalmak:
nagy lepedőkön egyezünk
kaján titokban

védőbeszédem töröm
míg odaát szól hangod
a még mindig csodás
sose múló selymes hangod
síró

te látod őt, én látni vélem
ablakod múltba néz
bezárva szépen
újra és újra ami vagyok
ez vagyok
ez vagy, ami vagy
nékem

Közkincs

a butaság közkincs

Közjó

a butaság közjó

Közkeletű

a butaság közkeletű

Közveszélyes

a butaság okán való magyarázkodásom

Közbotrányt okozó

a butaság okán való magyarázkodásom

Elzárások - hommage S. Freud

az én akaratom bolyong
sokadik réteged fölött
 amivel szabályozhatnád önmagad
nélkülem

de nem tehetem
mert ha odaadnám
 már bennem keresnéd azt
ahogyan ne volna szabad

és letaszítod vágyaid szorongásaim
 barlangjába
nem bírom tovább
 nélküled

hálózataid hidak
 és elzárások
rendszerévé alakítják traumatikus élményeimet
 hiba nélkül kapaszkodom

Zsenialitás

fölismermi a zsenialitást, ez maga is zsenialitás

Zsenivé lenni

különös kényszer, amely
 fele részt a boldogság utáni vágyakozásból,
 fele részt pedig utálkozásból fakad

A zsenialítás kibontása

vágy és képesség összhangjából kellő szorgalommal elő kell varázsolni
a még *soha* meg nem lévő

A zseni elkülönítése

amíg a zsenialítás nem ismer határokat
addig az egyszerű ember *nem ismeri* a határokat

Zseniális megoldás

olyan, amit mindenki lát, de csak a zseni veheti szemügyre

A zseni szabad

a zseni kényszeresen szabadnak érzi magát

A zseninek mindent szabad

a zsenialítás határain belül a zseninek mindent szabad

Normális zseni

azzal, hogy megvalósítja önmagát, betartja a zsenialítás szabályait

Őrültk zseni

folyamatosan megkérdőjelezi önmagát

Minden alapot nélkülöző

gyanú, amely önmagunkból ered

Pláza romantika

megbámulsz, megbámullak

Pláza csömör

nem bámulsz, nem bámullak

Zsizellel a plázában

újra bámulsz, újra bámullak

Bölcs

légy tömör, hogy ne tömöríttethessél

Életbölc

ne légy tömör, hogy tömöríttethessél

Igazság és hazugság

hazugság: hazugság

igazság: hazugság

igazság és hazugság: igazság

Versírás

sírás

Versíró

síró

Versfaragás

a sírás konszolidálása

Verselemzés

a sírás konszolidálása

A boldogság hét rossz szaga

gáncs

gáncs és örömök

várakozás

örömök és várakozás

várakozás kéjjel

kéjelgés

te magad

Hivatkozások és szerzői jogok

Friedrich Nietzsche: Friedrich Nietzsche versei – Válogatta Hajnal Gábor – Fordította Csorba Győző, Garai Gábor, Görgey Gábor, Hajnal Gábor, Kálnoky László, Képes Géza, Keresztury Dezső, Lator László, Petri György, Pór Judit, Szabó Lőrinc, Tandori Dezső, Tellér Gyula, Vidor Miklós – Országos Széchényi Könyvtár Elektronikus Irattára / 2006

„***A boldogság hét rossz szaga***” című,
„***Aforizmák, nüánszok és verstöredékek***” megjelölésű
alkotásra a teljes szerzői jogok:
© 2008 Módis Ákos

Szerzői jog a címlapon lévő
„***Portré térben és időben***” című képre:
© 2007 Módis Ákos